

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

832. An prohibitus de novo acquirere, prohibeat permutare, & sic in vim
permutationis acquirere aliud.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

quod intendit permutare, ut postea collationes utrobique subiequantur; ed quod hoc posteriore modo minus legitimè videatur fieri permutatio; dum simul, ac collatum est beneficium Caji, & Titius illud recepit & possessionem ejus accepit, vacat illius beneficii, ac sic non possit illud resignare conferendum Cajo, utpote quod jam perdiderat. Verum merito sit, hoc ipsum displicere Federic. de Senis, de perm. q. 11. num. 19. ed quod, cum hujusmodi resignaciones sint ex causa permutationis, ex alia expediri nequeant. Neque etiam statim per ademptionem beneficii, quod habuit Caju, vacet beneficium, quod habet Titius, maxime si alias cum eo non sit incompatible, posicte collatio ex permutatione fieri diversis temporibus, ut DD. communiter in e. unio. de permutter. in 6. Idem expressius dicit Ventrigl. loc. cit. n. 44. his verbis: Quodsi fuerit adimpta permutatio ab una parte, & capta possessio beneficii, sive altera parte sit adimpta permutatio in aliena, & distante diecesi, poterit primus interim retinere utrumque beneficium, etiam quod si incompatible, nec potest per alium impetrari sub pretextu, quod vacaverit, ex quo adeptus est secundum incompatible. citat pro hoc Rebuff. in pr. tit. reg. de infirm. resign. gl. 4. n. 37. Idem omnino, & paulo fustis tradit Azor p. 2. l. 7. c. 29. q. 28. Illud tamen hic notandum ex eodem Chok. loc. cit. n. 6. & Tond. loc. cit. n. 12. & 13. pro quo citatur Abb. in c. bona. 2. de postulat. Rebuff. in pr. tit. de rescrip. missis. n. 7. Quodsi alter copermutatum sit alienigena, exindeque consuetudo in Provincia seu ditione alterius permutterantium, vi cuius exteris beneficia conferri nequeant, permutationem cum alienigena non subsistere, nisi Principis interventione indulgentia.

Questio 830. An accusatus, vel inquisitus de criminis, ratione cuius venit privandus, ante sententiam privationis possit permutterare?

Respondet negativè Chok. de perm. p. 1. c. 32. n. 3. bilice verbis: Censuerimus, non subsistere ejusmodi permutationem, & si facta sit, post de eo beneficio provideri illi, qui in eventum privationis beneficium impetravit, citat pro hac sententia Boëcium. decif. 205. num. 6. Staphil. de lit. grat. rubric. de var. mod. vac. Rebuff. in pr. tit. de infirm. resign. gl. 12. n. 10. Zerol. in pr. Ep. p. 2. v. renuntiatio. Quinimò sit n. 4. per viam attentatorum revocandam ejusmodi permutationem, pro quo citat Lancellot. de attent. p. 1. c. 3. n. 19. male autem citat pro hoc poltremo decisionem Rotæ, in qua dicitur: Si lite pendente super beneficio reus & possessor transferat beneficium in aliun, permutando, vel alio modo, hujusmodi permutatio revocabitur per modum attentati &c. quia valde diversa sunt: permutation facta lite pendente super beneficio ipso: in quo casu utique attentat permittans litigiosum: & permutation facta pendente accusatione, vel inquisitione judicio super crimine commissio: in quo casu non attentat, sed utitur iure suo talis criminosus permittans. Unde oppositionem sententiam fecuti sumus, & fusè firmavimus suprà, ubi, qualiter talis relungare valeat. responsa 2. qua vide.

P. Leuren, Fori Benef. Tom. III.

Questio 831. An privatus ipso jure ob crimine, vel etiam ob affectionem & possessionem quamdam secundi incompatibilis ante sententiam declaratoriam permutari possit?

Responsum est ad utrumque negativè contra Caltrap. suprà, ubi, an talis reignare possit. Idem ibid. quesi. seq. in fine negatum de eo, qui privatus est beneficio per sententiam hominis, nempe quod, et si ea executioni date non sit, permutterare tamen nequeat, et si forte in certo casu resignare adhuc possit in favorem.

Questio 832. An prohibitus de novo acquirere prohibetur permutterare, & sic in virtute permutationis acquirere aliud?

Respondet negativè Gonz. gl. 14. n. 55. citans Franc. in c. 1. de excess. Prelator. in 6. n. 2. Tiraquell. de utroque retractu. §. 31. gl. 1. n. 28. Molin. de primogen. Hispan. l. 4. c. 5. n. 47.

Questio 833. An permutterare possit beneficium, qui illud accepit animo dimittendi?

Respondet negativè Chok. de perm. p. 3. c. 39. fundans hanc responsionem in Constitutione Pauli 4. qua sit ejus 33. & incipit: Inter cereras, quæ expreſſe sub pena excommunicationis iacant, & Papæ reservata, nec non privationis omnium ac singularium beneficiorum, & inhabilitatis ad illa & alia imposteraū obtinenda, eo ipso sine ulla alia declaratione incurrente prohibet, ne quis accepterit beneficium Ecclesiasticum, sine intentione determinata illa rerinendi. Ex qua Constitutione ait, appareat, permutationem in praesenti esse illicitam; tunc quia collatio beneficii facta excommunicato, etiam occulto, non tenet; tum quia dicta Constitutione declarat, taliter acceptantes beneficia incapaces esse ad alia obtinenda, adeoque tum non videri consilium Nav. 16. de Cleric. non resid. quo scribit, licere acceptare beneficium, donec illi renunciarit cum legitima auctoritate Superioris ad permutterandum illud cum alio, vel ad relinquendū, reservata sibi aliquā pensione. Additum tamen Chok. in fine cit. cap. eum, qui, ut permutteraret beneficium cum alio, eo fine erigit de novo auctoritate Episcopi beneficium, & facit sibi illud conferri animo illud postmodum permutterandi, non comprehendendi in dicta Constitutione; ed quod in ea agatur solūm de acquisitione beneficiorum jam erectorum; quia hoc, cum jam sint sub potestate Papæ, non vulnus conferre iis, qui animum non habent ea rerinendi, citat pro hoc Filiiuc. tr. 4. c. 5. n. 46. & 47. quam tamen permutationem beneficij noviter erecti, si tenuerit sit quā illud, cum quo permutterandum, laborare presumptione fraudis, diximus paulo supra ex Card. de Luca de benef. d. 40. n. 5. Verumtamen, quid in hoc puncto recipiendi beneficium cum animo dimittendi, vel etiam permutterandi, & qualiter dicta Constitutione Pauli 4. intelligenda, dictum est fusè suprà, ubi, an possessor exigui temporis resig-nare possit.

Questio 834. An dispensatus ad unum beneficium, possit illud cum alio similiter permutterare?

Respondeo negativè: Cum enim dispensatio sit onerosa, & hinc non trahenda ad alia præter concessa